

Nr 256.

Av herr **Jonsson** i Alsen **m. fl.**, *angående utredning om kura-
torsverksamheten för de lungsjuka.*

Hösten 1939 överlämnade Svenska nationalföreningen mot tuberkulos till Kungl. Maj:t en utredning angående förbättrad tuberkuloseftervård, vilken var avsedd att ligga till grund för proposition i ärendet. På uppdrag av socialdepartementet kompletterade Svenska nationalföreningen utredningen i fråga hösten 1942 med en ny utredning, vilken även överlämnats till Kungl. Maj:t. Ingen av dessa utredningar har emellertid ännu blivit föremål för proposition från socialdepartementet.

Bland de många förslag, nationalföreningens utredning innehåller, märkes ett om anställande av kuratorer med uppgift att lämna de lungsjuka såväl under som efter sanatorievistelsen råd och bistånd i olika angelägenheter, särskilt av ekonomisk och personlig natur, samt rörande platsanskaffning, arbetsförmedling och allt annat som plägar åvila kuratorer. Det har nämligen visat sig i praktiken, att dispensärerna icke medhinna att ägna sig åt sådana angelägenheter.

Denna fråga om anställande av kuratorer är av så viktig natur, att dess lösning knappast kan anstå till dess de lungsjukas eftervårdsfråga blir löst i hela dess vidd. Detta sammanhänger bl. a. med den allt mera aktuella frågan om yrkesutbildning av och arbetsberedning åt partiellt arbetsföra. De sociala kuratorerna skulle här ha en stor uppgift att fylla genom att skaffa arbete åt de från sanatorierna utskrivna lungsjuka, vilkas hälsotillstånd är sådant att det tillåter hel- eller halvtidsarbete.

I nationalföreningens förslag förutsattes, att kuratorerna skulle vara kvinnliga; detta framgår bl. a. av förslaget till löner för befattningen. Det torde emellertid icke råda något tvivel om att man bäst löser frågan genom anställande av manliga kuratorer, detta inte minst med hänsyn till att — som ovan framhållits — kuratorernas huvudsakliga uppgift skall vara arbetsanskaffning, och manliga kuratorer i detta hänseende torde ha större erfarenhet, förhandlingsvana och förmåga att göra sig gällande hos respektive arbetsgivare än kvinnliga. I den mån det kan vara lämpligt, där kvalifikationer och arbetsförmåga förefinnas, borde därmed även lungsjuka kunna ifrågakomma för befattningarna. Synnerligen viktigt är, att kuratorerna få sin placering inom respektive län å den ort, dit länsarbetsnämnden är förlagd, och inte å sanatorier eller dispensärer, där de ej kunna upprätt-

hålla intim kontakt med de arbetsförmedlande organen. Kuratorerna böra givetvis stå i nära kontakt med de lungsjuka, som äro intagna å sanatorier, och ge patienterna råd och upplysningar i sociala frågor. Detta kan lämpligen ske genom vissa mottagningstider å sanatorierna.

Lämpligen borde till en början anställas 29 kuratorer, en inom varje län, samt en för vardera av städerna Stockholm, Göteborg, Malmö, Norrköping och Hälsingborg. Med hänsyn till kuratorernas omfattande arbetsbörda och att desamma böra vara manliga borde en lön å 7 000 kronor per år vara skälig.

På grund av vad sålunda anförts få undertecknade hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om skyndsam utredning angående kuratorsverksamheten för de lungsjuka.

Stockholm den 22 januari 1944.

Sigfrid Jonsson,
Alsen.

K. J. Andersson.

Edvin Gustafsson
i Bogla.

John Lundberg
i Uppsala.